

[Bent Sørensen.]

jeg har gjort visse principielle synspunkter gældende i debatten om løsningen af problemerne i hovedstadsområdet.

For mig at se vil det forslag, som indenrigsministeren har fremsat, resultere i opbygningen af et meget stort administrationsapparat. Man prøver ganske enkelt at løse problemerne ved at gøre hele området til ét amt og give dette amt ikke alene de samme opgaver som de øvrige amter i landet, men en række nye opgaver, hvilket er at læse i § 13 i forslaget. I denne paragraf siger man, at det pålægges amtskommunen for det første at varetage regionplanlægning i området, for det andet at medvirke til en samlet løsning af trafikproblemerne for hele området og til samordning, udbygning og drift af den kollektive lokaltrafik, for det tredje at varetage overordnet planlægning af spildevandsafledning og bekæmpelse af spildevandsforurening og for det fjerde at varetage planlægning, udbygning og drift af vandforsyning. Som man vil kunne forstå heraf, er der tale om en lang række primærkommunale opgaver og en enkelt nyskabelse, nemlig regionplanlægningen, der alle skal varetages af det nye amtsråd.

Ser man på det forslag til regionplanlægning i området, som boligministeren samtidig har fremsat, vil man opdage, at det ikke er småting, man på dette område skal tage sig af i det nye amtsråd. Det er stor magt, man vil tillægge det nye amtsråd. Lad mig lige nævne, at det efter forslaget er meningen, at man skal fastsætte tidsfølgen for udbygningen af byzonerne og tidsfølgen for byfornyelsen i de eksisterende bysamfund, og for at sætte magt bag ved planlægningen har man i § 14 i forslaget til regionplanlægning givet amtsrådet mulighed for at pålægge en kommunalbestyrelse i hovedstadsområdet indtil videre ikke at medvirke til privat eller offentlig byggemodning inden for nærmere afgrænsede områder, såfremt det viser sig, at dette er nødvendigt for at forhindre en uønsket udvikling. Der skal endvidere opbygges en fond, som kan yde

lån eller tilskud til byggemodning og bymødning, således at der skabes økonomisk mulighed for at gennemføre den lagte plan.

Det er altså meningen, at der nu skal skabes mulighed for, at den lagte plan virkelig kan gennemføres. Dette vil stille store krav til de folkevalgte i amtsrådet og til administrationen, og når de andre ministerier i samlingen 1972-73 fremsætter forslag om de øvrige opgaver for den nye amtskommune, skal det nok vise sig, at disse opgaver også bliver af en sådan karakter, at der bliver særdeles meget arbejde til den nye storamtskommune.

Jeg erkender, at de ekstra opgaver, man vil tillægge det nye amtsråd, netop er dem, der trænger sig på for at blive løst. Det er jo netop mangel på løsning af disse opgaver, der i det hele taget betinger forslaget om én amtskommune. Men når dette er sagt, kan jeg ikke forstå, at man ikke fuldt ud har erkendt den situation, man er i, og har taget hele opgavefordelingen i området mellem primærkommunerne og amtskommunen op til fornyet overvejelse. Man har erkendt, at der foreligger en særlig situation i dette område, man har bare ikke villet tage konsekvensen af denne erkendelse.

Det nye storamt vil drukne i administration af alle de småting, som amtsrådene i dag varetager. Lad mig som eksempel her nævne hele skoleadministrationen. I henhold til den styrelseslov, der blev vedtaget på skoleområdet i 1970, har amtsrådet det overordnede tilsyn med skolerne. Tilsynet med skolerne fremgår af styrelseslovens § 34. Tilsynet kunne nøjagtig lige så godt ligge hos kommunalbestyrelsen i de enkelte kommuner.

I § 35 er det pålagt amtsrådene at lave udbygningsplaner for folkeskolen og ungdomsskolen inden for området. Dette arbejde vil blive enormt for det nye amtsråd. Man måtte hellere lade disse udbygningsplaner udarbejdes af kommunerne, men koordinere og godkende af amtsrådene.

Amtsrådene skal også godkende skitseprojekterne til de enkelte skoler. Arbejdet